

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. III. De onere alendi proles annexo paterno dominio

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

Tertius filius in potestate paterna constitutus (extende etiam ad emancipatos, & ab extraneo adoptatos) nequit cum Patre litigare, nisi habita prius à Judice veniâ, quæ non datur, nisi lis sit, aut de bonis Castrensibus vel quasi, aut de emancipatione, aut de alimentis, aut de adventitiorum dilapidatione, vel alienatione immobilium, aut filius agat nomine alieno videlicet ut Tutor, Curator, Procurator, &c.

Quartus quod filiusfamilias ex mutuo nequeat obligari sine Patris consensu, uti constitutum est per S. C. Macedonianum.

Quintus Filiusfamilias Patre non consentiente nequit donare mortis Causa, at nec ex ejus consensu testari, nisi de castrensibus & quasi.

Sextus filio impuberi injuriam illatam eo invito Pater potest condonare, nisi filius sit in dignitate constitutus, &c. plures lege apud cit. Haunold.

Quibus autem modis finiatur patria

potestas, Consule eundem à n. 176. Certum est finire per mortem naturalem habentis prolem in potestate. Secundò per Religiosam Professionem filij. | An post emissam vota simplicia in Societate JESU dimissus ex ea recidat in patriam potestatem dubitari potest. Affirmativa est vera ex Sanch. lib. 5. Moral. c. 5. n. 31. approbato ab Haunoldo, ideo enim professio tollit patriam potestatem, quia proficundo fit transitus in perpetuam potestatem Prælati, qualiter simplicia vota non faciunt transire Scholasticum in jus Prælati, sed duntaxat, quamdiu suberit Prælato, ita cessante subjectione reviviscit patria potestas. Hinc non est paritas à Professo ejecto non recidente in patriam potestatem, nam status professi est suo modo perpetuus sicut status Matrimonialis. Quare non est audiendus idem Sanch. lib. 1. Consil. c. 1. dub. 14. n. 4. Oppositum tradens à paritate professi ejecti.

§. III

De onere alendi proles annexo paterno Dominio.

104. **P**ost Primum triennium tenetur Pater alere filium non modo jure naturali, sed etiam positivo, lege si quis à liberis ff. de agnoscendis & alendis liberis: Primo autem triennio integro Mater debet alere lactando per legem nec filium Cod. de patria potestate.

Ut autem alat proprio lacte non est obligatio mortalis, dummodo (nempe suis expensis, si ipsamet possit lactare, non tamen lactet, nisi eam excuset causa justa, qualis est etiam conformitas cum more patrio: Stante hac causa, aut si lactare non possit, tenetur vir etiam nutricem

eritem solvere Azor p. 2. l. 2. c. 4. q. 3. & 4.) provideat de nutrice non infecta morbo, aut pravis Moribus: exinde ergo debet alere Pater; in hujus defectu ejus ascendentes, iis impotentibus, aut nolentibus Mater.

Hinc sequitur naturalis obligatio in parentibus ad comparanda mediocri saltem diligentia adhibita bona sufficientia naturalia honestæ prolium sustentationi ex illo ad Corinth. 12. non debent filij thesaurizare parentibus, sed parentes filijs.

Obligatio inter Patrem & Matrem notabilis differentia est relatè ad alimenta proliibus præstanda, cum respectu Matris nomine eorum solum lac primo triennio præbendum etiam spurij, reliquis expensas omnes debet facere Pater ex omnium Sententia teste Azor c. 5. q. 8. Si potest si non potest (nisi avus paternus valeat per n. 91.) Mater etiam post triennium lege compellitur educare per cit. L. si quis, &c. eâ deficiente avus Maternus, deinceps alius propinquior consanguineus, ac tandem Hospitale publicum.

Respectu verò Patris per alimenta intelliguntur omnes expensæ necessariæ ad sustentationem non solum secundum naturæ necessitatem, sed etiam statûs æqualitatem, consuetudinem patriæ &c. Azor c. 4. q. 19. præmittens q. 17. ex omnium consensu Patrem jure compelli ad sumptus pro litteris addiscendis necessarios intelligendo per litteras ea, quibus ceteri paris Conditionis more patrio informari solent; Pater enim debet filium juvare ad statum, quem filius rationabiliter eligeret: ex quo inquit Gobar, Theol. Juridico, Moral. c. 28. Sect. 2.

rectè probatur parentes quorum liberi nequeunt conformiter suo statui se alere nisi litteris, ut sunt filij nobilium aut Doctorum tenuis fortunæ obligari ad eos studijs excolendos; non autem sequitur, quod rusticus aut opifex debeat filium ad Scholas mittere, sed perficere, ut valeat statum eligere suæ conditioni congruum v. g. militarem, Mechanicum, Sacrum &c. Addit n. 19. ex communi usu, quod Pater habeat jus determinandi filio aliquod Studium certum, in eo tamen determinando magnam debet habere rationem inclinationis in filio animadvertæ.

105. Dicitur de alimentis extendunt Doctores ad illegitimos etiam spurios secundum jus Canonicum Cap. cum haberet de eo, qui duxit in matrimonium, in fine ubi de adulteris conjugibus statuitur, ut secundum quod eis suppetunt facultates necessaria spurij subministrent, & hoc jure standum est in omni foro contra jus civile, auth. ex complexu nefario Cod. de incestis nuptijs à Canonico correctum quoad necessaria secundum decentiam statûs, quoad alimenta verò absolutè necessaria ad vitæ sustentationem, ut impium naturali juri rejicitur, cum jura sanguinis nullo jure dirimi possint L. 8. ff. de regula juris.

Extendunt secundo ad Clericum, quod possit alere prolem spuriam ex redditibus Ecclesiasticis Azor c. 4. q. 7. vers. quares an. Amplia ad hæredes parentis spuriorum. Auth. licet Cod. de naturalibus liberis apud Gob. n. 36.

Extendunt tertio ad fratrem divitem: hic enim etiam jure Sanguinis deficientibus præmemoratis compellitur alere etiam illegitimum fratrem L. Mariti Cod.

Cod. de jur. dot. estque sæpè decisum à Rota Romana teste citato Gobat. n. 39.

Limita hucusque adductam obligationem alendi, ut non procedat de filijsfam etiam legitimis, qui aliunde habere possunt alimenta Gobat, n. 28. cum Covar. cæterisque Jurisconsultis contra Azor e. 4. q. 1. &c. Ratio quia præstantur alimenta titulo imminentis necessitatis, & non ultra, unde filius Opifex præsumitur posse se ipsum alere & etiam ditari *L. si defunctus Cod. arbitrium Tutela*, & in eam Baldus. Unde *L. si quis à liberis ff. de agnoscendis & alendis liberis §. sed si filius*, ita sancitur: *sed si filius se possit exhibere* (ut crebro loquitur Ulp.) *estimare iudices debent, ne non debeant ei alimenta decernere.* Et mox subditur: Patrem non tunc compelli, *ut alat filium Opificem, qui in ea valetudine sit, ut operis sufficere possit.* Quare rectè Raginaldus *Lib. 20. n. 39.* Gobat. n. 40. deobligat Patrem ab alimentis, quando quis alius filium vult nutrire contra citatum Azor. Ex his,

106. Cùm Mater ultra lac non teneatur, si quid in alia filio necessaria expendit, animo non donandi, potest à Marito non paupere repetere, *L. alimenta Cod. de negotijs gestis*: Unde si

filii expensas in addiscendis litteris ex alijs bonis habere potuit, potest eas Pater repetere factas animo computandi in partem legitimæ, secùs censetur liberaliter donasse Azor e. 4. q. 15.

Infero secundò graviter peccare illos, qui liberos suos exponunt clam ad hospitalia, aut Januas Divitum *L. necare, de liberis agnoscendis*, excusantur tamen, si aut eos alere nequeunt, aut aliter infamiam incesti concubitùs evadere, Gob. n. 31. Azor e. 5. q. 7. Bonacin. Rego & obligantes ad refusionem expensarum, si exponens per se ipsum alere potest, quia hospitalia erecta sunt pro egentibus.

Cæterum citatus Gob. n. 33. post Bonac. posse licitè Patrem impotentem proli alendæ eam secluso alterius mali periculo in loco, ubi non est hospitale ad portam Episcopij, aut divitis deponere tradit, quia omnibus miserabilium cura commissa est Trid. *Sess. 13. c. 1. de reform.*

Infero tertio cùm Gobat n. 44. graviter à Confessarijs esse increpandos parentes, qui ita sua dilapidant, ut post mortem proles cogantur carere alimentis pro statu, & filiarum dote pro nuptijs.

§. IV.

A quo alenda dubia proles?

107. **P**Riore §. resoluta concernunt alimenta prolium, quas constat esse proprias: modo quæstio intricata decidenda est de prole, de qua considera-

tis omnibus prudenter dubitas, an sit proles tua, aut alterius E. g. sub idem tempus, quo habuisti rem cum adultera, eam casualiter cognovit Maritus, aut si cum